

הוא תבע בתוקף את מיישרד האוצר ומשהגיע אליו התברר שאין באמתחתו שום תוכנית, או שהתוכנית שלו נכשלה, או שהיא טורפדה

במיישרד האוצר בלון נפוח

הודיע שהוא ישוב את הכלים וייצא מהפוליטיקה. הוא זועם על האגף הפופוליסטי בתנועת החרות, שבראשו עומדים לוי ומשה קצב ומוצא לו נביזרית נאמן, פרס. זה מפקיר למעשה את מוכ"ל ההסדרות ומותיר את המיגרש של ישראל קיסר פנוי לפעולות יזומות של סיעת תכלתי לבן. אנשי חרות בהסדרות, יש הגורסים שמודעי מודע לכך שאין לו תוכנית, ואף לא הצעת מיסגרת לתוכנית כלכלית, ושהוא ינצל את התודו ובוהו שמשתרר עתה במשק, לחיסול-חשבונות פנימי בתוך הליכוד. לפני הבחירות התעלל לוי

סיבה טובה לעשות זאת: התנהגות לוי ואנשי חרות אחרים כלפי מודעי. אחרי מהלך כזה מקווה וייצמן שמעמדו יתחזק ומעמד מודעי יחלש. לא ברור אם פרס תומך ברעיונו של וייצמן. לעומת זאת, ברור לפרס שיש לו בעיה אחרת מכיוון מיישרד הכלכלה. גר יעקובי מתכוון לצאת בקרוב מאוד למיתקפה גלויה נגד מודעי ומדיניותו, ולהכריז. למעשה, שהמלך הוא עירום. יעקובי מתוסכל, לא פחות מווייצמן וגם הוא חושב שההרכב הנוכחי של הממשלה קיפח אותו. אחרים שממתינים לנפילת שר-האוצר החדש, הם יריביו במפלגה

ההסדרות נכנסה לתמונה. הממשלה התכנסה לרון על פירטי עיסקת חבילה. בפגישה שנערכה בין פרס, שריי הכלכלה וההסדרות, סוכם עקרונית על היטל, מילווה, הקפאת-שכר וק"י צועים בתקציב, והגדלת המס על בעלי הכנסות גבוהות. אחר-כך דובר על חבילת גזירות. ביום ראשון, ארבעה ימים לפני ראש השנה, הביא מודעי את עיקרי "תוכנית" הית" הכלכלית. לפני הממשלה — הצעה לאיסור ומני של יבוא מוצרי-מותרות, ביטול סוכסריות, העלאת המע"מ ומסי-הקניה, הטלת מס-רכוש על ציוד ומלאי. בסדר נאמר שיש עוד משהו בשרוול.

באותו הלילה התברר שאין כלום בשרוול. רק עליית מחירי מוצרי היסוד והדרק בעשרות אחוזים, לראשונה מזה שנים, ערב החגים, וכירבורים של מודעי על שני סוגי מיסים — רכוש והכנסה — שלא ישיעו על המדר, מס על ציוד, מלאי ומיכונים, הגברת גביית מסי-הכנסה של 750 מיליון דולר. הצערים: חיסכון של 750 מיליון דולר. רסיסי "התוכנית" הוכיחו שהממשלה ויתרה למעשה על המילחמה באינפלציה, משום שצעדי מודעי פירושו אינפלציה חודשית של 25 אחוז לחודש. ספק אם משהו זכר השבוע פרס הלך להקדמת הבחירות, כדי להילחם באינפלציה שנעה בין 300 ל-400 אחוז.

התעשיינים כבר רמוזו שצפויה העלאת מחירים שניה מייד אחרי החגים, והשכירים, כרגיל, היו היחידים ששילמו את המחיר: אפילו תוספת היוקר שתשולם, לא תכסה בחודש אוקטובר את השחיקה הממשית שחלה בשכרם בחודש ספטמבר.

אחר-כך דובר על גל התייקרויות יזומות, מייד אחרי ראשי-השנה: הטלת מס ביקור-רופא, אגרת-חינוך ושוב דובר על מסי חודש, מס יס"פ, על ההכנסה הנובעת מתוספת-היוקר. ערב החג החליטה הממשלה לבטל את חוק ההטבות למשוחררי צה"ל ואת חוק חינוך חינם לבני שלושה-ארבע, ולהטיל מס על קיצבאות לחלק מהקשישים ומהמשפחות מרובות הילדים.

אחר-כך הוחלט לא לגבות מס יס"פ, אך רמוזו ששוקלים שלא לאפשר פתיחת חשבונות פת"ם עו"ש חדשים, ועל הפסקת יסות הצמודים. משהו אפילו סיפר שמדברים על מס ריווחי בורסה.

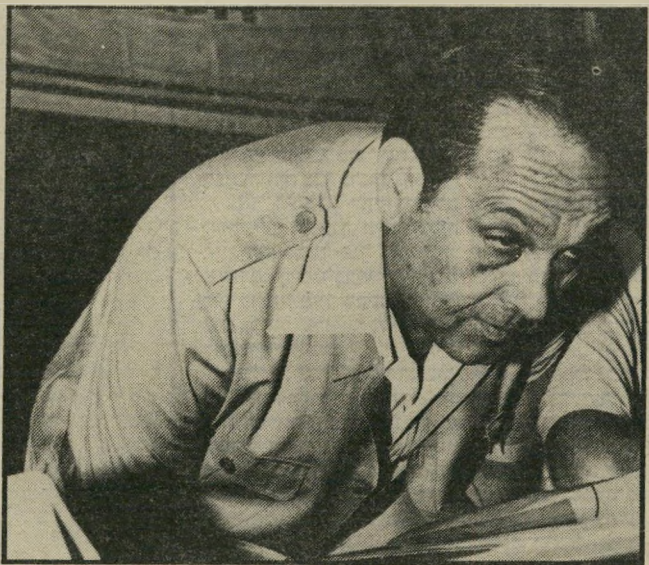
בסוף השבוע הנוכחי יכול היה מודעי להכריז שהוא הצליח לקצץ 920 מיליון דולר מתוך המיליארד שהציב לפניו כמטרה. איש לא התייחס ברצינות לרשימת הקיצוצים במישרדים, כפי שרווח עליהם בהרחבה בעיתונות היומית. הם ניראו רציניים כמו ההצעה המהפכנית לאחר את הגביה בין מסי-ההכנסה והביטוח הלאומי, כאחד הפיתרונות לתחלואי המשק.

כאשר נודע ביום השני השבוע על הירידה הדרמטית של יתרות מטבע החוץ של ישראל, שוב הועלה מכיוון האוצר, בתום עוד ישיבת לילה מרתת, גית, הרעיון של הגבלת יבוא מוצרי מותרות לתקופה קצרה. הגב כי כן, זוהי התוכנית הכלכלית הממשית של מודעי כפי שהיא באה לידי ביטוי: הגדלת המכונה והוסרת הביטחון בקרב האזרחים. אינפלציה מיפלצית ובקיצור תהוו ובוהו של ממש ואובדן שליטה מוחלט על הנעשה במשק.

ואין זה משנה אם הסיבה היא שמונעים ממודעי לפעול, או שהוא לא יודע מה הוא רוצה. מודעי כהרגלו הגיב בועם. הוא כבר

בכנס בינלאומי אינפלציה מיפלצית

בישיבת המיסלוגה אובדן השליטה

במודעי וקיצץ בכנפי החטיבה הליברית לית בליכוד, ובייצוגה ככנסת. מודעי לא ישכח לעולם את אשר עשה לו לוי לפני ארבעה חודשים. "לעורתו" של מודעי בא השר לתפקידים מיוחדים במיישרד ראשי הממשלה, עזר וייצמן. השבוע רמו וייצמן בצורה בדורה ובפומכי, שהעיוות בין מודעי ובין לוי הוא הודמנות פז עבור עתידו העבודה לשנות את הרכב ממשלת האחדות. וייצמן, שהפסיד מהקמת ממשלה רחבה מאמין שממשלה בלי חרות תחזק את מעמדו ואת עתידו הפוליטי. השר מקיסריה גורס, שהעיוות לוי-מודעי מסתיר את שדה הראיה והעיוות הרציני בין אריאל שרון ויצחק שמיר, שמבטיח צרות של ממש. בתיפקוד הממשלה בחודשים הבאים. לכן הוא חותר לפירוק עכשיו של הממשלה הרחבה, ולרעתו, יש עתה

שרון לתפקיד מנכ"ל המיישרד, במקורו מו של ניסים ברוך, שהשקפת עולמו קרובה לזו של דויד לוי. ערב הליתו התבטא שרון שיש לבצע צעד מוניטרי קיצוני. אנשי האוצר מאמינים שבשלושת החודשים שבהם נעדר שרון מלישכת המנכ"ל היה לו זמן לתכנן את הצעד המוניטרי הדרמטי, שקודמו, עזרא סדן, כינה אותו דולאריזציה.

השאלה היא באם ייצא משהו אל הפועל מהתוכנית העתידית, או ששוב יתברר שאלה הם רסיסי תוכניות. וגם כאן אין לאיש תשובה. מודעי זוכה בתמיכה מעובדיו, אך הוא פועל כסוליט. הוא אינו משתף אותם בלבטיו ובהחלטותיו, אולי משום שהוא חושב שהם לא מסוגלים לחשוב עשרה מהלכים קדימה. מסיבה זו לא מובטח שיתוף פעולה פורה בין מודעי ובין מועמדים לתפקיד מנכ"ל המנכ"ל החדש לא בגלל ידירות רבת שנים ששוררת בין השניים, אלא משום ששרון היה האחרון ברשימה הארוכה של מועמדים לתפקיד מנכ"ל מיישרד-האוצר. לא היו אחרים. הניסיון למצוא רמות אקדמאית, או תעשיין מהמשק הפרטי, נכשל. איש מבין אלה שמבינים את חומרת המצב לא היה מוכן להירתם לעזרתו של השר מודעי. יהיו שיתלו זאת באופיו של האיש, אבל כמיישרד-האוצר נרמה שהתשובה

ירועה, וביטא אותה אחד מראשי האגפים: "מת קוברים, ולא מנשימים מפה לפה". את מצבו של שר-האוצר נתח השבוע, אחרי ישיבת הממשלה, אחד מראשי מחנהו, ח"כ ליכוד מכובד, אייאפשר היה שלא להשתכנע מהניתוח. לרבריו, מצוי מודעי במשבר אישי שנובע ממיקומו העכשווי במפה הפוליטית. הוא ידע שתפקיד שר-האוצר אינו קל, אך הוא לא העלה על דעתו את גודל הקשיים שייתקל בהם, את חומת השינאה והאיבה שיקים נגדו ואת כפית-הטובה שמוליד התפקיד הקשה. מודעי עובר יום ולילה כמתח מתמיד, חשוף לביקורת ולמילות גנאי מחבריו לממשלה. הוא חש בדימויו שהוא לבדו, מנסה בשתי יריים קטנות לעצור את מיהים הפורצים את הסכר. וזה כמעט מאבק אבוד. הוא לא יפרוש השבוע או בשבוע הבא, אבל המתח יתן בו את אותותיו. הוא יהיה הרבה יותר מכולל, הרבה יותר תוקפני, הרבה יותר פגיע. לדעת אותו ח"כ, מודעי לא יוכל להרשות לעצמו להתפטר וללכת הביתה. הוא לא יוכל להודות בכישלון. לכן, איבוד העשתונות היא אחת התוצאות הראשונות הנובעות ממצבו. על התוצאות האחרות הוא העריף שלא לרבר. **בן-ציון ציטריון**

בישיבת הממשלה רסיסי תוכנית

שרון לתפקיד מנכ"ל המיישרד, במקורו מו של ניסים ברוך, שהשקפת עולמו קרובה לזו של דויד לוי. ערב הליתו התבטא שרון שיש לבצע צעד מוניטרי קיצוני. אנשי האוצר מאמינים שבשלושת החודשים שבהם נעדר שרון מלישכת המנכ"ל היה לו זמן לתכנן את הצעד המוניטרי הדרמטי, שקודמו, עזרא סדן, כינה אותו דולאריזציה.